

mellem Malmø og København, da kunde jeg have forstaaet, at man havde sagt: Lad os, for at udvikle den gennemgaaende Godstrafik gennem Sjælland saa meget som muligt, bygge en direkte Bane og derved undgaa den stærke Belastning af Københavns Banegaard, lad os bygge en Godsbane udenom for at kunne modtage al den Godstrafik, der sendes os fra den anden Side af Sundet, lad os føre Banen fra Hillerød og den Vej, som nu foreslaas, ned til Ringsted, eventuelt til Næstved! Det skulde jeg ikke have haft noget imod. Men det er ikke det, man nu vil. For det første er der ingen Grund til det, fordi man har begaaet den mærkelige Genistreg i sin Tid at hjælpe Svenskerne til at faa en Dampfærgeforbindelse mellem København og Malmø. Jeg sagde den Gang, at jeg syntes ikke, vi havde nogen Interesse i at tvinge Svenskerne til at beholde deres egen Trafik paa deres egen Side af Sundet. Jeg syntes, vi snarere havde Interesse i at lade dem blive ved at føre deres Gods over til Helsingør, saa havde vi dog Indtægten af de 8 Mil, der den Gang var til København. Men det vilde man ikke, man vilde i København absolut have Forbindelse med Malmø. Nyttens af denne Tværeller Længdeforbindelse fra Hillerød til Ringsted, eventuelt til Næstved, er dermed eluderet. Nu kommer den allerstørste Del af det store Vognladningsgods ned over Malmø og gaar med Færgen direkte til København. Men hvad er saa Meningen med denne Bane? Skal det være Persontrafik? Det tror jeg ikke paa. Det maa dog en Gang, synes jeg, gaa op ogsaa for vore Jernbaneautoriteter, at den Metode at bygge Baner, der løbe cirkulært uden om et stort Trafikcenter, er altid uklogt. Naar man har et virkelig stærkt udtalt Trafikcenter, kan alt, hvad der gaar straaelformet ud derfra, bære sig, mere eller mindre, men alt, hvad man anlægger cirkulært uden om et saadant stort Trafikcenter, er mere eller mindre dumt. Jeg synes, man dog en Gang skulde tage Lære. Men dog er det ikke andet, man gør her. Hvis man vil se lidt paa det, og det ere vi jo pligtige til, se, hvordan det er planlagt, vil man se, at Stykket Ringsted—Næstved, som er en integrerende Del af denne Forbindelse Næstved—Hillerød, er tænkt anlagt som en svær Statsbane med 75 Pd.s Skinner, i det hele udstyret som de svære Statsbaner, medens Stykket fra Ringsted til Hillerød er tænkt som en uindhegnet Bane

med 45 Pd.s Skinner og altsaa kun kan benyttes som en Bane af 2den eller 3die Rang, maaske af 4de, naar man kalder det Statsbane. Tanken om en gennemgaaende Godstrafik er altsaa udelukket. Ikke saaledes at forstaa, at der ikke kan køre Godsvogne paa denne Bane, selvfølgelig kan der det, men det er udelukket at gøre den til en virkelig Godslinie. Saa vilde man give den samme Styrke over hele Strækningen. Jeg spørger derfor: Hvad er egentlig Meningen med denne Bane som Statsbane? Jeg forstaaer det ikke.

Den Bane vil jeg ikke under nogen Omstændighed give min Stemme. Det samme er Tilfældet med den følgende Bane under i fra Køge til Kværkeby. Der har ogsaa Ministeren en lille Smule paa sin Samvittighed. Jeg ved ikke, om det trykker ham, jeg tænker det ikke, men Kommissionen har i alt Fald ingen Skyld i denne Bane, saa vidt jeg har kunnet se. Hvad det skal være godt for at bygge en Statsbane der, er jeg ganske ude af Stand til at se. Jeg kan kun tænke mig en eneste Ting, og det er vist ikke værdt at nævne det: jeg antager, de fleste ærede Medlemmer nogenlunde kunne jugere, hvad det kunde være.

I det hele og store vil jeg tilraade, at det Udvalg, der rimeligvis bliver nedsat, tager et velvilligt, men meget indgaaende Overblik over alle de Statsbaneanlæg, som der her er Tale om. Langt mindre betænkelig er jeg, det gentager jeg, ved de private Baneanlæg. De komme, efterhaanden som der er Trang dertil. Derfor behøver man ikke at være ængstelig. Men hvis man med Vold og Magt vil ned hemod Bunden af det store Overskud, som Statsbanerne i de senere Aar have kunnet oparbejde, hvis man med Vold og Magt vil have skaffet det store Overskud ud af Verden paa ny, skal man ganske vist dels bygge, hvad vi nu gøre, den kolossale ny og meget kostbare Banegaard ved København og tillige bygge alle disse Statsbaner og drive dem som Statsbaner. Vi skulde da nok blive af med største Delen af de Millioner, der nu trykke os, det er der neppe Tvivl om.

Der er et Appendix ved dette Lovforslag, som vi ikke have set før, og som jeg for øvrigt vil yde den højtærede Minister en Kompliment for, at han har bragt frem, nemlig Forslaget om Værdistigningskatten. Det er et Princip, som fortjener den alleralvorligste Overvejelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det er den Vej, man